

کات دایکم پئی گوتم... له سهر تـ ئازارم دیوه! ... بـتان له تیف ماویلی

ئهم ځسته یه سهر ځ میهره بانی و سږی لـ ده چـځـځ، دایکم ئهمه ی کاتـ
گوت، که پرسپاری کاتی له دایک بوونی خـم لـ کرد، گوتی: کوـم چله ی
هاوین بوو، ځهمه زانیش بوو، له بیرمه دوو سـ ځـځی مابوو بـ
جهژن، ئازار ځکی زـر سهر پای جهسته می داگرت، دـم گهرم گهرم
ببوو، ئه تـ که مندا ځی سـیه مـم بووی له وانه ی که بـم زیان، وام ههست
ده کرد ئازاری بوونت زـر زیاتره له وانی ترو به بوونت ئازارو ژان
وئـځـځکی زـر کوتایان دـت، بهـم له سهرتـ ده لاقانم وهستا، نهم
ده توانی ههستمه سهرپـ و بـم. لـ دایـ لاقه کانت پـشتریش ئازاریان
نه بوو؟... دایکم گوتی: ناکوـم، وهختی ئه تووم بووی! له هیکه وه ځوو بووه
لاقه کانم، دختـر نه ما نه یکم، سهردانی سهرگـځـځی زـر له پیاو چاکانم
کرد، ما بهـځـت که گهوره بووی دیتت که چـن بووم! جا چیت بـ باس
که م؟!... له قوو ځایی دهروون وله ناخی دـ وله هه ناوی بـ واوه ئهم پرسه
ځای چـه کاندـم، ههستم ده کرد دـم فرمـسک ده ځـځـځ... ههردوو چاوم
ئاره زووی ئه وه یانه بینایان نه مـنـځ، هه ناسه ساردو پـ کوـه کان له
شاخو ځنبهرو خوـن هـنـره کانی جهستم دـن وده چن، دـم له گوـ
وچاوه کانم ریزه، به سهرسو ځمانه وه له دـی خـم دم گوت: باشه دایه گیان
گوناهی من چیه؟!... دواتر دهرم بـی، دایک پـه کهنی وگوتی: کوـم ئیدی
ئه وه قهدهره خـ ناکرـ مرځ ههر له خوشی وساغیدا بژی؟!... هیچ گوناهی
تـی تـدانه بوو، دوا یی دهرکهوت که کالیسیـم زـر که م بووه
ماده یـکیش که له ناو ئـسکه، مه بهستی مـخی ئـسک بوو، واتا به ځـهوت
له وهختی بوونی تـ نه خـشیه که سهری ههـځـدا، سوپاس بـ خوا ئـستا زـر
باشم وئـه تـش بهـځـ به خوشک وبرا کانت باش وساغ بن، ههر ئه وهش ئاواتی
منه.

به هـمنی به دایکم گوت: هـځـدا واتا ئه من جهژنم لـ تا کردی... ها؟!
نا...! بوو به دوو جهژن. چـځـځ که که دوورو درـځـځه... نامه و ځ هه مووی
بگـځـځ مه وه، ئـستا ئه من له دایک بووم، ژان وئازاره کان، دهرده سهری و
نه خـشی دایکم تـ په یوون، لـ من دځـت و ځ چـند دهرخه م کو وهختـ
مرځ ل دایک دبه، دایک ئازاره کانی ههـځـده گر ځ وباجی بوونی
ده دات، وهختی مرځ له دایک ده بـت، به ئازارو ئـشه وه دایک ژانی زانی
ده گر... لـ میهره بانیی دایک، سـزو خـشه ویستی دایک، خه م وماندو ځتی

دایک، له پوره وده کردن و گوره کردن، له پدانی شیرو هاش وژیړی، سنوری
 ئاوه ز ده ب... سه ره ای هه موو ژان وئازار، نیشانه کانی
 پرسیار (؟) و سه رسو مان (!) یش ج ده ه... دایک ک که له به هشت
 بهر زتره، به س زتره، ئازاره کانیشی بزهن، زه رده خه نه و مژده ی بوون و
 به رده و امین. دوا جار له دایک بوونت، ب ئازادیته، ب ئوه یه که مر ځیت.
 کړپه که له دایک ده ب، ده که و ته بهر پیه کانی دایک، به ام دایک پ
 ل نانو!... هه ی ئه گر ته وه و ماچی ئه کات، ده به ره خ ی ده گوشتی و س زو
 بزوه و زه رده خه نه ی پ شکشه ده کات و به بهر پ یانی ناخات، سه رپ ی
 ده خات، دایکم گوتی: که له دایک بووی، هه موو ئازاره کانم
 له بیرچوون، یه کسه ر ئوه هاته ناو خه یا م که ده ب سبه ی کو م چی ل
 ده رچت؟!... ده سته کانی نزام هه ب یین و به هه ناسه ی کی قوو و پاکه وه
 پا امه وه له خودا، که سه ر که توو بیت، ته مه نت در ځر بیت، که س ک بیت که
 نه من، نه با وکت، نه ک مه گه و نه خوداش له بوونی ت په شیمان نه بن!... جا
 به دایکم (دایکی ژن گوزارشت 'ودایکی زه وی ما ویلیان' ده م: کات ت تامی
 ت گه یشتن تا ب ت، گه یشتن به ئامانچ نریک له مه حا ه.
 بو لری و نه رمی ول بورده یی و س زو خ شه ویستی... له دایکه وه به بوون
 به خراون، پاراستنیان، کار پ کردنیان، ئه رکی ه کانی دایکه.
 دایک! ده روازهی ئازارو پانتایی ئازادی:

دایک به زه رده خه نه وه
 له قوژبن کی ژووره که
 هه ناسه ی کی هه ک شا ،
 گوتی کو م: که ژانی بوونتم ل بوو،
 سه ره یان نه و ب پرسیار
 به ک ا نه کانی خه یا ،
 ت ده په یم! و نه ی ت م تیا ده خو نده نه وه!!...
 هه ست و نه ست، ازی ده روون و ئاره زوو،
 هه ر بوونی ت دای گرتیوون!!...
 گوتم دایه:
 له پایته ختی هه ناوت، وه ختی هه بووم،
 حوکم ان کی چل ن بووم؟ با بز انم تا کو ماوم!...
 به ه منی وهه ناسه ی کی گه ر مه وه،
 گوتی: هه ژیان و خوشی ب ئ وه یه!
 ئازاری زان، توندی ژانیش ب ئ مه یه!...
 ئازاره کانم پانتایی ئازادی ت ن،
 له ئازادی سه رپشک به ،
 چاوه و انیم
 نیشانه کانی پرسیارو

سەرسوڭمانى ج ھشتوۋە!!...

دە ئازابە...

دە ئازابە...

دە ئازابە..

تڭگە يىشىم...

چ زىندو بىم ياخود مردوو،

لەدى دايىكم نڭىراوم!!...

دوا قىسە بڭ دايىك جڭ دەھڭم، دايىكڭ ئامازەكانى ژيانى لا ۋون
نيە، ھەرچى لەبارەى ژيانەۋە قىسە دەكات، دەيەۋ تڭبگەين كە ژيانى
ئىمە چەندە دژوارو سەخت و نالەبارو پڭ كوڭرەۋەرى بوۋە!... لەھاڭكدا
بىزەۋ فرمڭسكى تڭكە بىوون، گوتى: كوڭم ئەھا ئىستا ژيان چەندە ئاسان
بوۋەۋ ئامرازو كەرسەكانى ژيان كىرەن چەندە زڭرن؟!... ھەرئەۋە ئەڭم
بخوڭنەۋ ھاۋدەمى يارو دڭست و برادەرى بەڭزو ئارام و تڭگە يىشتوۋ بە،
باۋكىشت ھەر ئەۋەى ئەۋڭ... ئەمەش لڭنگڭمانە، ئىدى ھەربىزى كوڭم...
دەمەۋ بە دايىكم بڭم: توو خوا دايە بىم بەخشە، ئازارەكانت ئاۋازڭكن
ھەمىشە كە دەيان بىسىم، دەگەمە ئەۋ شوڭنەى كە پڭويستە بە بەھاۋە
بژىم.

بڭتان لڭتيف ماۋىلى "پايان" 2008